

Uheldige bivirkninger er jo også en anden måde at udtrykke den kritik, som er kommet fra såvel internationale som nationale organisationer af lige præcis familiesammenføringsreglerne.

Jeg vil bare nævne nogle få: Kritikken fra Europarådets menneskerettighedskommissær i juni 2004, fra FN's udvalg for afskaffelse af diskrimination mod kvinder, fra Institut for Menneskerettigheders udredning også fra 2004, fra ECRI i december 2005 og fra FN's komité mod racediskrimination i august 2006.

Til en enkelt af de her rapporter, som meget præcist peger på de problemer, der er med de gældende familiesammenføringsregler, vil jeg sige:

I den udredning om familiesammenføring, som blev lavet af Institut for Menneskerettigheder, fastslår instituttet, at 28-års-reglen på to måder medfører diskrimination på grund af etnicitet og race. Den første situation omhandler forskelsbehandling mellem danske statsborgere med dansk etnisk baggrund og danske statsborgere med anden etnisk baggrund. Den anden situation angår forskelsbehandlingen mellem personer født med dansk statsborgerskab og personer født i Danmark uden dansk statsborgerskab, og som er opvokset her i landet. Det er bare for at nævne, hvad det er for nogle problemer, som familiesammenføringsreglerne betyder for Danmark.

Jeg synes også, det er væsentligt, i stedet for den her meget ensidige fokusering på 24-års-reglen – en vigtig og en diskriminerende regel – at man ser bredere på, hvad det er for nogle regler, der samlet er gældende på området, hvor f.eks. tilknytningskravet reelt betyder en 28-års-regel for mange af de mennesker, vi snakker om.

Vi ved altså meget om de såkaldt uheldige bivirkninger, men hvad ved vi så om, hvad familiesammenføringsreglerne betyder for den del af begrundelsen for, at vi har dem, der handler om tvangsægteskaber, og det er jo der, vi lige præcis ved alt, alt for lidt.

Jeg er ikke tilhænger af, at man laver undersøgelser for undersøgelsernes egen skyld, men hvad er det, der gør, at vi har brug for at undersøge den indsats, som regeringen og Dansk Folkeparti øjensynligt gør i forbindelse med tvangsægteskaber? Hvad er det, der gør, at vi skal vide, hvordan det virker, og om det virker? Det er, fordi vi skal bruge en lang række midler til at forhindre tvangsægteskaber eller i hvert fald til at begrænse dem mest muligt. Det er i

hvert fald det, der er Enhedslistens synspunkt. Vi skal gøre, hvad vi kan for at forhindre tvangsægteskaber.

Hvis man bider sig fast i, at de regler, vi har nu, er gode, og at det er nok, så er det, man ikke stiller sig selv opgaven om, hvordan vi sikrer den bedst mulige indsats mod tvangsægteskaber. Hvad gør man f.eks. for at give folk en mulighed for at komme ud af et tvangsægteskab? Hvad gør man for at give folk en mulighed for at få en tilværelse i Danmark, hvis man bryder ud af et tvangsægteskab? Hvad gør man for at yde den nødvendige sikkerhed for folk, som risikerer at blive forfulgt, fordi familien vil have dem giftet ind i et tvangsægteskab?

Jeg mener, at vi har brug for en langt bredere vifte af initiativer og en anden vifte af initiativer end den, som regeringen har foreslået, for vi ved ikke, om regeringens forslag overhovedet virker, men vi ved, den har bivirkninger. Hvis det her var inden for sundhedsområdet, mener jeg, at så ville man ordinere en anden medicin, og det vil jeg foreslå at man gør, men lad os starte med at finde ud af, hvad de reelle virkninger er af den lovgivning, som regeringen og Dansk Folkeparti har vedtaget.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Jeg skal høre, om integrationsministeren ønsker ordet. Værsgo.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg synes, vi har haft en spændende debat, men der er nok ikke kommet så meget nyt ud af den.

Kl. 19.00

Jeg kan forstå på oppositionen, at man gerne vil have lavet en undersøgelse. Jeg kan især forstå på Det Radikale Venstre, at det er meget vigtigt at få undersøgt, hvilken virkning reglerne har på antallet af tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber. Jeg kan bare ikke forstå, hvad det er, hr. Morten Østergaard vil have mere. Han har igen og igen sagt det her fra talerstolen, og hver gang han har stillet et spørgsmål, har han citeret fagfolk for at sige, at 24-års-reglen ikke virker. Så hr. Morten Østergaard har vel sine svar.

Jeg håber i hvert fald, at vi kan være enige om, at der ikke kan laves en kvantitativ undersøgelse af, hvilken effekt den har på tvangsægteskaber. Jeg har brudt mit hoved meget længe i forsøget på at se, om det kunne lade sig gøre. Jeg kan ikke finde ud af, hvordan det skulle kunne lade sig gøre, hvordan vi skulle kunne tælle op,